per ſedē apo. (cuius intereſt
eccleſiarū ꝓuidere neceſſita/
tibus) ſuꝑ hoc ꝑ ipſum capi/
tulūʒ requiſito cōmode poterit
a b cōſulendā aliud cōtigerit or
dinari. Idem. Eccleſia ca/
thedrali vacāte ſolus papa
viſitatorē deputat niſi archi/
epūs ꝓpter negligentiā vel
doloſaʒ capituli adminiſtra
tionē cū cauſe cognitione de
putarēt. h.d. Primo viſita/
tor eccleſie vacātis ab inferio
re a papa deputatus tempo
ralia et ſpiritualia admini/
ſtrare accepta bñficiorū col/
latione ad epm ꝑtinēte. h.d.
ſecūdo. Do. ca. IIII

c d Eccleſie cathedrali va/
e canti viſitator ab alio ꝙʒ a
f g ro. pon. deputari nō pōt: Ni/
ſi forte capitulū in ſpūalib⁹ ⁊
h i tēporalib⁹ negligēter aut ꝑ/
uerā adminiſtret. Tūc enim
archiepiſcopus ob negligen
tiam vel maliciā capituli: eo
k vocato cauſe ſuꝑ hoc cogni/
l tione p̄miſſa: viſitatorem ſeu
adminiſtratorem eidē eccle/
m ſie licite poterit deputare.
¶ Huiuſmodi quoqʒ viſita
tor: quāquā ſpiritualiū ⁊ tēpora
n liū adminiſtrationem legiti/
mam cenſeat habere: benefi
cia tamē que ad collationē ꝑ
o p tinent epiſcopi conferre non
q poteſt: ſi ab alio ꝙʒ a ro. pon.
r fuerit deputatus. De tempo
ribus ordinationum et qua
litate ordinandorum. Cle/
mens. iiij. Epiſcopus italie
vltramōtanū nō ordinet ni/
ſi de ſpāli licentia pape vel ꝑ
patentes litteras epī ſui cō/
tinētes iuſtā cām quare no/
lit vel nō poſſit illū ordīare:
ſi ſec⁹ factū fuerit ordinans
puniet pena ↄdigna: ⁊ ordi/
nat⁹ manebit ſuſpēſus: ita ꝙ
etiā a penitentiarijs pape ſi/
ne ipi⁹ ſpāli licentia abſolui
nō poterit. Jo. an. ca. I

s t Epe' ↄtingit ꝙ nō
v nulli clerici vīculo
x excōicatiōis aſtri/
cti: aut apoſtate

ſti. q. modis ius pa. po. ſol. §. ſi ab hoſtib⁹. a ¶ Cō/ſulēdā. ad idē. j. de cle. egro. c. vno. b ¶ Ordinari. ali/ter ꝓuidēdo: vel forte viſitatorē dādo: vt. j. c. ꝑxi.
Diuiſio ¶ Eccleſie. ¶ Sūt duo dicta ſcdm ibi: Hmōi quāquā. Et prima ꝑs facit tria. Primo ponit dictuʒ a q̄ duos caſus exci/pit. ibi: Niſi. quāquā ſtatū limitat. ibi: Tūc em̄. Jo. an.
c ¶ Cathedra/
Nota li. opiniōes erāt olim quis poſſit viſitatorē dare cathedrali eccle/ſie. Itē an viſita/tor poſſet cōfer/re bñficia vtrū/qʒ horū determi/nat hic papa. or/tū habet primū dictum hui⁹ de/cre. ex his q̄ no. lxj. diſ. qm̄ feſt⁹. ⁊ per Inno. et Hoſti. ſ. vt ec. bene. vt noſtrū. ſcdm ex his que no. lxj. di. obitū.
d ¶ Vacanti. idest in quaſi va/cāte: vt. ſ. c. ꝑxi.
Viſitator e ¶ Viſitator idem qd̓ admini/ſtrator. de q̄. lxj. diſ. cathinen. et c. qm̄ feſtus.
f ¶ Pontifice. cuius intereſt ec/cleſiarūʒ neceſſi/tatibus ꝓuidere ſ. c. ꝑxi.
g ¶ Nō pōt. hoc ꝓciſſe tenebat Jo. in ꝑdicto. c. qm̄ feſt⁹. Bar. brix. et Hu. ibi cōtra tenebāt. ſ. ꝙ archieps hoc poterat ſi/cut ⁊ p̄ſes dat curatorē. inſti. de cura. §. vl. ⁊ q2 ꝓhibi/tū nō reperiebat̃. Lau. idē dicebat. tn̄ dicebat clericoꝝ requirendū cōſenſum. Inno. ⁊ Hoſti. vt ec. bñ. c. vno. diſtinguebāt vt hic. ſ. ꝙ ali⁹ ꝙʒ papa ſine cauſa cogni/tione. ⁊ vocatis his qui vocādi erāt. ſ. caplo non pote/rat viſitatorē dare: ⁊ eſt ratio: q2 archieps nō pōt tol/lere ius ſuū caplo ſine cauſa: qd̓ eſt qd̓ ad ipſos vacan/te ſede pertineat adminiſtratio ſpiritualiū ⁊ tēporaliū ſ. c. ꝑxi. cū cōcor. ibi ſignatis. papa aūt ex poteſtatis ſue plenitudine h bñ pōt. de cōceſ. p̄ben. ꝓpoſuit.
h ¶ Negligenter. ecce primū caſum. i ¶ Aut ꝑ/uerā. ecce ſcdm no. hic equiparari negligentiā ⁊ delictū.
Ad. (fa. de ↄſe. di. j. nemo. ij. Jo. an.) alibi differūt. ſ. ꝺ elec. ſi cōpromiſſarius ꝓ vtraqʒ ꝑte. co. ti. quāquā. Jo. an.
k ¶ Vocato. ſunt em̄ vocandi: q2 eorū intereſt. ſ. de offi. archi. ad hoc de tem. ordi. ſi archiepūs. ⁊ quō in/terſit. ſ. dixi. l ¶ Premiſſa. qd̓ ſi nō fiat: dico viſita/toris dationē nō valere. ad hoc. ſ. eo. li. de elec. quāuis. ⁊ c. ꝓuida. ſufficit em̄ legiſlatorē aliquid ꝓhibuiſſe: ⁊ ſi non adijciat qd̓ cōtra factū fuerit nō valere. C. de le/gi. non dubiū. m ¶ Hmōi. ſcʒ datus eccleſie cathe/drali. n ¶ Legitimā. lxj. di. cathiñ. ⁊ c. qm̄. et. ſ. de elec. cum nobis olim. in fi. nō em̄ ſequit̃ quis habet ad/miniſtrationem legitimā. ergo beneficia cōfert. vide in/ſtantiā in. c. vacante ſede. ſ. ne ſe. va. illa. ⁊ ſufficit da/re inſtantiā: vt. j. q. j. ſicut vrgeri. o ¶ Epiſcopi. ſo/lius: alſ illa cum caplo confert: qd̓ dic vt. j. ne ſe. va. c. vno. ⁊ ꝺ reg. c. vl. Jo. ā. p ¶ Nō pōt. ſuꝑ h vi. ꝙ no. de ma. ⁊ obe. c. cuʒ olim. Scire debes qd̓ Jo. et Hug. tenebāt ↄ/triuʒ. dicebāt em̄ indiſtincte ꝙ vi/ſitator poterat beneficia ↄferre. ⁊ hoc no. lxj. di. obitū. Lau. con/tra. opi. ꝗ Lau. vera in viſitato/re dato ab alio ꝙʒ a papa. ꝓma i viſitatore a pa/pa dato. debet em̄ ꝓpter ampli/orem dantis p̄/rogatiuā ampli/ore fungi pote/ſtate. ad h. j. de p̄/ben. ſi a ſede. ſi/cut ⁊ delegat⁹ a papa ſubdelega/tū dat ab alio ñ C. de iudi. a iudi/ce ꝺ offi. dele. pa/ſtoralis. ⁊. c. vlt̃. ad idem. j. de p̄/ben. hi qui.
q ¶ Ab alio. puta archiepo ī caſibus ſupradi/ctis. (vel legato Ad. cardinali ſcdm ar/chi. q̄ poteſt qd̓ pōt archiepiſco/pus. Nam in ꝓuincia maius habet imperiū. ſ. eo. li. de elec. ſi abbatē. Jo. an.) vel a capitulo ſi alicui cōmit/teret vices: ille diceret̃ viſitator. r ¶ Deputatus. il/le ergo bene hoc poterit: q2 omnia poteſt q̄ electus cō/firmatus. ſ. e. li. de elec. is cui. Jo. an.
Epe contingit. ¶ Primo ſcdm Jo. mo. ponit Diuiſio cōſtitutionis cauſam impulſiuā. Scdo ſtatu/it. ibi: Nos igit̃. Tertio tranſgreſſores punit ibi: Eos vero. Quarto ad penā inhibitoriaʒ addit. ibi: Omnibus. Jo. an. s ¶ Sepe. fuit igit̃ ꝓ/uidēdū. ſ. de appel. ſepe. ſ. ꝺ elec. q2 ſepe. j. ꝺ reſti. ſpo. frequēs. ff. de legi. nā ad ea. Jo. ā. t ¶ Clerici. Nota ꝓ his q̄. j. dicā. v ¶ Excōicationis. de talib⁹ in excō/municati[ō]e maiori ordinatis: dic vt. ſ. de ſen. excō. cū illoꝝuʒ. ⁊ diſtingue inter regulares ⁊ ſeculares. ⁊ inter ſcientes ⁊ ignorantes ius vel factū: vt ibi. x ¶ Apo/ſtate. qui excōmunicati nō ſunt. ꝺ hoc. xxiij. di. ſi quis. ſ. de vi. ⁊ ho. cle. ſi q̄s. de apo. c. iij. niſi in caſu. c. vt pe/riculoſa. j. ne cle. vel mo. vt periculoſa. q̄ aūt in apoſta/ſia recipit ſacrū ordinē etiā ſi religioſus ſit nō diſpen/ſat̃ cū eo ꝑ aliū ꝙʒ ꝑ papā. ſ. de apo. c. vlti. (⁊. eo. ti. c. j. Ad. de triplici apoſtaſia no. Jo. an.) quod intellige ſi vera erat apoſtaſia: ꝑ id quod habes. ſ. eo. c. ex parte. ⁊ ibi no. apoſtate autē infames ſunt. vj. q. j. infames. ⁊. iij. q. iiij. ſi q̄s a ſuo. ⁊ ſic nō ꝓmouēdi. xxiiij. di. quādo.

a ſeu irregulares: vel al'ſ ordi
nū ſacroꝝ ſuſceptiōe indigni
b ſuā patriā in q̄ de his habet̄
c
d noticia fugiētes: ſe ī remotꝭ
e ptibus faciūt ad hmōi ordi/
nes ꝓmoueri. ¶ Nos igit̄
volētes animarū ipoꝝ peri
culis obuiare ſtatuimus vt
f
g nullus epiſcopoꝝ italie de
cetero aliquē vltramontanū
h clericū ordinare preſumat:
niſi a nobis ſpecialem licen/
tiā habeat: vel ab epo de cu/
ius dioceſi traxit originē or/
dinandus: vel in cuiꝰ dioc̄.
i beneficiatus exiſtit: ꝑ eiꝰ pa/
k tentes lr̄as cauſā rōnabilem
cōtinētes: q̄re ipm nolit aut
nequeat ordiare. ¶ Eos ve
ro quos cōtra p̄miſſa cōtige/
rit ordinari: manere volumꝰ
l abſqꝫ ſpe diſpenſationis ſuꝑ
m hoc a ſe. apo. obtinēde ſuſpē/
ſos: ac ordinātes penitentia
condigna puniri. ¶ Omni
bus noſtris penitētiarijs in/
hibentes diſtricte: ne abſqꝫ
n licentia noſtra ſpeciali cum
taliter ordinatis diſpenſent:
vel ſuas eis tradant litteras
per quas cum ipſis debeat
o diſpenſari. Gregorius. x. in
generali cōci. lugdun̄. Qui
ſciēter ordinauerint clericū
alienum: per annum a colla
tione ordinum ſunt ſuſpenſi
et poſtq̄ ſuſpenſio fuerit ma
nifeſta poterunt ſubditi ſi/
ne ipſorum licentia a vicinis
epiſcopis ordinari. Jo. an.

ca. II

p E Os qui
q
r clericos parochie alie/
s ne abſqꝫ ſuperioris ordinan
t
v dorum licentia ſcienter ſeu

a ¶ Irregulares. ſiue ex crimine ſiue ex defectu: puta bigamia illegitimate corporis vitio vel alio defectu. Jo. an. b ¶ Patriā. de qua inquirere debet examinans ordinādos. xxiiij. diſ. qn̄. ꝓpter patriā etiā ⁊ natiuitatē carius vel vilius emi ſolet mācipium. ff. de edil. edic. quod ſi nolit. §. ſi mācipia. ⁊. ſ. de iudi. cū deputati. Solu. nō loquit̄ in ordinando q̄ ſubtiliter examinādus eſt: vt. ſ. ꝺ pur. ca. cōſtitutus. c ¶ Noticia. et ideo in his fieri dꝫ examiatio. ſ. ꝺ elec. poſtq̄. cum ſuis concordan. d ¶ Fugiētes. xix. q. ij. due ſūt. e ¶ Huiuſmo di. ſ. ſacros. f ¶ Epoꝝ. ab bates etiā ordines ꝯferūt. lxix. diſ. qm̄ videmꝰ. ſ. de eta. ⁊ q̄li. c. cū cōtingat. ſed talibus conferre non poſſunt: qꝺ dic vt. ꝫ. de priui. abbates in fi. et

Ad. pſbyteri (habentes epiſcopalē iuriſdictionē vel quaſi vt in p̄di. c. abbates in fi. ⁊ vi. qꝺ ſcripſi in p̄di. c. cū cōtingat. ſuꝑ glo. Jo an.) cōferūt pſalmiſtarū: vt. xxiij. di. pſalmiſta.

g ¶ Italie. Quid ecōuerſo ſi epſ vltromōtanꝰ ordinet italicū: nō videt̄ hec decre. locū habere: qꝛ penalis eſt. ⁊ ſic reſtringēda. ⁊ ſic ꝓpriū nō excedit caſum. ſ. e. li. de elec. ſtatutū. de pe. di. j. pene. In cōtrariū videtur cū per omnia ſit eadem ratio vtrobiqꝫ: ergo idem ius. nec videt̄ iſta ampliatio vel extenſio ſm ea q̄ vides. ſ. de elec. ſi poſtq̄. vbi cōſtitutio illa cupientes. licet penalis locum habere declarat̄ in ꝓuiſionibus ⁊ appellationibus ⁊ cōfirmationibus: de quibus ibi cautū nō erat: ad hoc. ff. de ver. obli. l. a titio. vbi em̄ eſt eadē ratio et penitꝰ omnimoda ſimilitudo: nō ꝓprie dicimur extendere. ff. ad. l. iuliam. de adulte. l. ſi poſtulauerit. §. idē. ff. de eden. quedā. §. numularios. tunc em̄ pene dicunt̄ extendi qn̄ ad caſum nō omnino ſimilē extēdūt̄: ⁊ ſic intelligunt̄ contraria: facit ad hanc queſtionē qꝺ no. moderni et Hoſti. p̄cipue. ſ. de elec. nihil. et Guil. et Gar. co. ti. auaricie. dubitādo credo ꝑ primā rōnem ꝙ hec decre. in italicis vltra montes ordinatis locū nō habeat: ⁊ pōt eſſe ratio: qꝛ vltramōtanus citra mōtes exiſtens habet duo remedia: vt cito mittat ad ꝓprium epm̄. vel ad papā ſaltē qui ſibi vicinus eſt: licentiā poſtulet: qꝺ nō ſic facile poteſt italicus vltra montes exiſtens: habeant ergo in hoc caſu locū antiqua ⁊ moderna iura: iſtud aūt ſuū ſcriptū caſum non excedat.

Queſtio h ¶ Clericū. Quid dices ſi laicū ordinet in clericū: videt̄ ꝙ tunc locū non habeat ꝑ iura. glo. ꝓxi. allegata. ⁊ ad hoc. ſ. in prin. decre. Sed cōtra. ꝫ. c. vlti. cū ſuis cōcor. ⁊ eadē eſt rō vtrobiqꝫ. ergo idē ius erit. Solu. credo ꝑ vltimo dicta ⁊ de laico in clericū ordinato hāc cōſtitutionē intelligi: ⁊ facit quod dicā. ꝫ. c. ꝓxi. ⁊ litteras lege punctādo poſt vltramōtanū ⁊ nō poſt clericū: et ſic tūc verū intellectū habebis: ⁊ licet ꝓemiū de ſacris loquat̄: cōſtitutio generaliter loquit̄: vel dicunt̄ hic ſacri ordines large vt cōp̄hendant minores. ſic. ſ. de biga. c. j. ꝺ h̄. xxxij. diſ. in ſūma. alij cōtra i ¶ Exiſtit. ſubaudi. vel vbi habet domicilium: lꝫ alibi natus fuerit. ꝫ. c. cū nullus. j. rū. niſi dicere velis hoc ſpeciale in h̄ caſu: qꝺ credo verum (Jo. mo. ⁊ Arch. ꝯ ꝑ rōnē ſeq̄ntē ad quā alle. Jo. mo. C. de diuer. re. l. j. ff. mā. l. fi. Jo. an.) ⁊ licet al'ſ videā vnū ius ſuppleri ꝑ aliꝺ: vt. ſ. ꝺ elec. is cui. tamē iſtud non credo ſuppleri ꝑ illud al'ſ faciliſſimū erit vltramōtano in fami ſe facere ordinari: qꝺ vetat hec cōſtitutio. Ad.

k ¶ Litteras. Hic no. duo ſpecialia: primo caſu ī quo ſcriptura requiritur: ⁊ habes de hoc. ſ. de proba. tertio. ⁊ dixi. ꝫ. de cenſi. c. j. ſecundo ꝙ non ſufficit licentia: niſi exprimatur cauſa: ⁊ eſt ſi. ꝫ. de ſenten. excom. cum medicinalis. l ¶ Spe. ſi. ſ. ꝺ elec. c. j. in fi. epiſcopus ergo ſuꝑ executione ſecum non poterit diſpenſare: vt olim poterat. ix. q. ij. lugdun̄. m ¶ Suſpenſos. in caſu iſto celebrans irregularitatem incurrit: ⁊ de hoc dicam. ꝫ. c. ꝓxi. n ¶ Speciali. ſic. ꝫ. de offi. vica. c. ij. et. iij. ꝫ. de pe. et re. c. ij. de reg. iur. in generali. o ¶ Diſpenſari. quod em̄ per ſe non poſſunt nec per alios poterunt vt. xlvj. diſt. ſicut. xxiij. q. vlti. his a quibus. ſicut econuerſo. ꝫ. de regu. iur. poteſt quis. ⁊ ibi plene dixi.

E Os qui. Tria facit. Primo punit ordinantē. Secūdo ratificat penas ordinati. ibi: His que. Tertio licētiat clericos ordinādos. ibi: Clericis. Jo. an. Diuiſio

p ¶ Eos qui. generaliter loquitur vt cōprehendat quibus competit ordinare de priuil'. quia circa.

q ¶ Clericos. ꝺ laicis dic vt. ꝫ. c. vi. r ¶ Parochie: Id eſt dioc. ix. q. ij. lugdun̄. quādoqꝫ ecōuerſo ꝺ pecul. cle. c. ij. s ¶ Aliene. i. nō ſue. ſiue ſit proxima ſiue remota. ix. q. ij. c. j. ⁊. c. epm̄. lxxj. diſt. per totum. ſ. eo. ꝙ tranſlationē. t ¶ Licentia. quā quis dari poſſit dicit̄. ꝫ. c. ꝓxi. v ¶ Scienter. Sed nūq̄d ſcire p̄ſumet̄ vel ignorare: videt̄ ꝙ ignorare. ff. de ꝓba. l. verius. ꝫ. ꝺ reg. iur. p̄ſumitur. dic ꝙ p̄ſumetur ſciens: niſi probet ignorantiā: ad hoc. ſ. de elec. innotuit. ibi nec ꝓbare cogimꝰ ⁊c̄. qꝛ quēlibet ordinādū ſcrutari tenet̄: vt. xxiij. di. qui epſ. xxiiij. diſ. quando. Videt̄ aūt ad eam probandam ſufficeret iuramentū: vt. ſ. ꝺ elec. vt circa. ⁊. c. nulli. ⁊ licet ꝑ alios examinet ex ſua negligētia eorum culpa ſibi imputabitur: ad hoc de ſimo. in tm̄.

An ordinās p̄ſūmatur ſcire

Ignorātia quō ꝓbat̄

affectata ignorãtia: vel quo cũq3 alio figmẽto queſito p̃ſũpſerint ordinare: p annum a collatione ordinũ decernimus eſſe ſuſpẽſos. ❡ His q̃ iura ſtatuunt cõtra taliter ordinatos in ſuo robore duraturis. ❡ Clericis quoq3 parochie taliter ſuſpẽſorũ: poſtq̃3 eorũ ſuſpenſio fuerit manifeſta: abſq3 ipſorũ etiã licentia: interim recipiendi ordines ab alijs vicinis epiſcopis: alias tñ canonice liberam cõcedimus facultatem.

Bonifacius. viij. Eps originis domicilij vel eccleſiaſtici beneficij cõmẽdaticias ad ordines dare põt: inferiores p̃lati non niſi ex priuilegio nec officiales epiſcoporũ ſed hi qui habẽt adminiſtrationem ſpirituali ꝫ illas bene cõcedũt. ꝛ poſſunt epiſcopi ordiare priores prioratuũ non exemptorum ꝛ ipſorũ ſocios q̃3diu morantur in illis licet inde non fuerint oriundi. Jo.an. ca. III

Um nullus clericũ parochie aliene p̃ter ſupꝫioris ipſius licentia3 debeat ordinare. ſuperior intelligitur in hoc caſu epiſcopus de cuius dioceſi eſt is qui ad ordines ꝓmoueri deſiderat oriũdus ſeu in cuius dioceſi beneficium obtinet eccleſiaſticũ: ſeu habet (l3 alibi natus fuerit) domiciliũ ĩ eadẽ. ❡ Inferi

Affectata ignorantia quã dicunt theologi vincibilẽ. a ❡ Affectata. equipollet ꝫ ſcientia ꝛ affectata ignorãtiã. de clã. deſpon. cũ inhibitio. ꝛ dꝛ affectata ex quo ſcire potuit ſed noluit: imo diſſimulauit. C. ð inceſ. ꝛ inuti. nup. l. qui cõtra. ꝛ dico ꝙ ſi iurauit ſe ignorare: vt dixi in ꝓxi. glo. altera ps habebit neceſſe ꝓbare ſcientiam vel affectatã ignorãtiã. ꝛ ꝓbabit h̄ p argumẽta vel ↄiecturas ꝓbabiles. ſ. de renũ. c. ij. e. li.

Figmẽtũ b ❡ Figmẽto. ſic. ſ. de elec. auaricie. vel qꝛ forte dixi ſcholaris ẽ quẽ bñ ordinare poſſũ. vel fingit licẽtiã datã fuiſſe: vel dicit epm ordinãdi amicũ ſuũ. ita ꝙ bñ habebit ratã. ix. q. ij. lugdun. vel ſcire diſſimulauit lr̃as dimiſſorias ſurrepticias eſſe vt ibi no. Hug. vel in fraudẽ cõſtitutiõis huius aliquẽ in ſuũ familiare3 recepit vel ei beneficiu3 cõtulit. hec ꝛ ſimilia ſunt figmenta. c ❡ Ordinare. etiã ad primam tonſurã. lxxj. di. primatus. de eta. ꝛ quali. cũ cõtingat. qð dic. vt. ĩ. e. c. vl. d ❡ Per annũ cõtinuũ. ſ. de elec. ꝓuida. No. iũs nouũ. qꝛ olim certa pena ↄ̃ tales nõ fuerat ſtatuta ſm quoſdã. ſed ſm Guil. hic mitigat̃ pena qꝛ olim p annũ a celebratione miſſe ſuſpẽſus erat: ꝛ deponi debebat: vt. ix. q. ij. nullũ. (vij. q. j. eps in dioceſi.

Ad. Jo. an.) puniunt̃ ꝫ in quo peccauerunt. j. q. j. ſi q̃. ſ. de his q̃ fi. a malo. par. ca. queſiuit. e ❡ Ordinũ. oim ſm Guil. et Gar. ꝛ p hanc lr̃am. ſ. eo. vel non eſt compos. vbi punit̃ in collatione oim ordinũ: q̃ in diaconatu peccauit: ꝛ ſi papa voluiſſet eũ tñ illo quẽ contulit priuari exp̃ſſiſſet: vt. ſ. eo. lr̃as. ꝛ. c. vlti. nec de iure frui debet maioribꝰ q̃ minoribꝰ caret. ff. de ſer. expor. cui pacto. ꝛ de or. ab epi. c. j. f ❡ Statuũt. ꝙ ſc3 ordinatio rata nõ habet̃ quo ad executionem. ix. q. ij. p totũ. lxxj. diſt. c. j. quedã iura dicũt eos deponẽdos. vij. q. j. epus in dioceſi. ſed nunq̃d ſuſpẽſus eſt ſic ordinatus ab executione. vel an habet executionẽ niſi interdicat̃. ꝛ videtur ꝙ neceſſariũ ſit interdictũ. ſ. e. ti. ꝙ tranſlatione3. ibi interdicẽda eſt ꝛc̃. ad idẽ de offi. archidi. ſignificaſti. Sed cõtra ſicut nõ tenet ſnĩa data a nõ ſuo iudice. ſic nec ordinatio: vt. lxx. di. neminẽ. lxxj. diſ. per totum. Solu. dicas illũ ſuſpenſum ipſo iure: ſed nõ illa ſuſpẽſione que irregularitatẽ inducat: ſed ſuſpẽdẽdũ illa: vt in decre. qð tranſlationẽ ſm Hoſt. Guil. (q̃ etiã no. in

Ad. Spe. ti. ij. § iuxta. v. itẽ eſt irregularis. ꝛ cõcor. Johã. mo. Jo. an.) ꝛ Gar. vnde ꝛ in forma diſpenſationis q̃ talibꝰ dat̃ ab apo. ſe. dicit̃ ipſo ab ordinu3 executione ſuſpenſo. licet igit̃ ſuſpẽſi ſint a iure. nihilominus et ab homine ſuſpendent̃. qð eſt verũ niſi in caſu. ſ. c. ꝓxi. g ❡ Taliter. qꝛ ſc3 ordinauerũt clericos aliene dioceſis. ꝛ p h̄ dico ꝙ ſecus erit in alijs caſibꝰ in q̃bus h̄ nõ inuenit̃ exp̃ſſũ. ad h̄. ſ. ti. ꝓxi. c. j. ð cõceſ. p̃bẽ. qꝛ ſupra

de elec. ſuffraganeis. (Habet autẽ eq̃tatẽ hec pena: vt ſicut alienos ſine licentia ordinauerũt. ſic ꝛ ſui ſine eorũ licẽtia ordinent̃. Jo. an.) h ❡ Manifeſta. p euidentiã facti. ſ. de cohabi. cle. c. vl. vel quia eſt iuris notorium: vt. ĩ. eo. ti. veſtra. ꝛ. ſ. de verbo. ſig. cum olim. Ad. al's in dubio a ꝓprio prelato non recedent. viij. q. iiij. nõne. Jo. an. i ❡ Licentia. qð em̃ a iure cõceſſum eſt. vlterius nõ eſt neceſſe a iudice poſtulari. ff. de cõdi. inſti. l. que ſub cõditione. § vl. C. de theſauris. li. x. l. vna. Jo. an. k ❡ Interim. ſc3 anno ſuſpenſionis durãte. l ❡ Vicinis epiſcopis. in ſua dioceſi. qꝛ nõ intrabunt abſq3 ſua licẽtia parochiã ſuſpẽſi: vt credo ſm Guil. m ❡ Canonice. ſc3 p̃cedẽte debita examinatione ꝛ ſcrutinio ꝛ tẽporibus debitis. ſ. e. ti. de eo. ꝛ modo debito. ſc3 nõ furtiue. vel p ſaltũ vel plures ſacros eodẽ die vel duobus cõtinuato ieiunio. ſ. e. lr̃as. ꝛ. c. dilectus.

Um nullus. ❡ Sunt quattuor ptes q̃ patent p § Et determinat notata p Hoſti. in ſũma huius § a quo in prin. ꝛ p Inno. de cle. peg. ſuper rubrica. al's. ſ. c. j. Jo. an. diuiſio n ❡ Nullus. generaliter loquit̃ vt dixi. ſ. c. ꝓxi. o ❡ Clericũ. vel laicũ. ĩ. c. ꝓxi. p ❡ Parochie: id eſt dioc̃. q ❡ Ordinare. ſ. c. ꝓxi. cũ ſuis concor. r ❡ Hoc caſu. ſc3 in danda tali licentia: hoc dixi: qꝛ multis alijs modis dicit̃ quis ſubditus alteriꝰ. ꝛ de eiꝰ foro. qð dic vt. ſ. de fo. cõpe. c. vl. ꝛ. ff. de iudi. heres abſens. § j. s ❡ Epiſcopus. ergo nõ inferior: vt. ĩ. § ꝓxi. ꝛ eſt ſi. ſ. de elec. cũ ex eo. t ❡ Ordines. q̃ſcũq3 minores vel ſacros. v ❡ Oriundus. dicit̃ eni q̃s ibi domiciliũ retinere vñ oriũdus eſt. ff. de ſena. l. pe. x ❡ Eccleſiaſticũ. ad differẽtiam alicuiꝰ beneficij vel ꝓuentus ſecularis ꝛ alia eccleſiaſtica bñficia ſine inſtitutõe canonica obtineri nõ poſſũt: vt. ĩ. de reg. iur. c. j. cũ ſuis concor. ꝛ intelligo ſiue iſtud ſit bñficiũ ꝓpter qð ordinẽ recepit ſiue nõ: cũ generaliter ꝛ nõ diſtinguẽdo loquat̃: vñ nec diſtinguere debeo ij. q. vj. cõſuluiſti. ſ. de trãſla. inter corpalia. y ❡ Domiciliũ. põt q̃s habere domiciliũ in pluribꝫ locis. ff. ad muni. l. aſſũptio. § iur̃ prudẽtibꝫ. de fo. cõpe. ex pte. b. ſ. de reſcri. dilectꝰ. ij. qð verũ eſt ſi in vtroq3 ſe equaliter collocauit: vt ibi: ꝛ. ĩ. de ſepul. c. ij. al's ibi dicet̃ habere domiciliũ: vbi maiorẽ ptẽ rerũ ſuarum habet. ff. ad muni. eiꝰ. § vlti. C. vbi ſe. vel cla. ſenatores. al's ſola domus poſſeſſio q̃ in ciuitate alia cõparat̃ domiciliũ nõ facit. ff. ad muni. libertus. § ſola. z ❡ In eadẽ. ſubau. vel dñs papa. ſ. c. j. ꝛ. ĩ. § ꝓxi. ipſe em̃ ordinariꝰ eſt ſingulorũ. x. q. iij. cũcta p mundũ. ꝛ roma cõmunis eſt patria. ff. ad muni. roma. ꝛ ibi põt quilibet conueniri

vt.ſ.de ſo.cõpe.c.vlti. a ¶ Prelati. puta abbates archip̄ſbyteri vel archidiaconi.⁊ habebas de his .ſ.ð offi.archi.ſignificaſti.dicit em̄ canon litteras ep̄i neceſſarias ⁊ nõ īferioꝛis.lxxj.di.extraneos. b ¶ Subditos.laicos. c ¶ Ep̄o.dũ tamē catholicos.⁊ habes de hoc priuileg. ſ.de p̄ſcrip. veniens.

d ¶ Indultuꝫ. ſubau.vł niſi habeant ex cõſuetudine p̄ſcripta vt h̄ facere poſſint. in h̄ em̄ caſu bñ valet cõſuetudo ſm Jo. q̄ h̄ no. lx.q.ij.ep̄m.⁊ facit qđ no. Ber. ſ.de offi.arch̄.ſignificaſti.nec eī ꝯſuetudo reuocaꝶ p nouã ꝯſtitutionē.ſ.de cõſti.c.j.eo.li.

e ¶ Extēdat. niſi habeat ſpeciale mãdatum. ad hoc vt .ī. de offi.vi.c.ij.⁊.iij. f ¶ Ep̄o. ſup hoc vide qđ no. Ber.⁊ moderni de offi.archi. ſignificaſti.

g ¶ Remotꝰ. quē locũ dicis remotũ: dicũt q̄dã de citra adultra montes p decre. ſ.de elec. nihil. ſed h̄ eſt falſũ: ꝙ ſolũ talis locus dicaꝶ remotꝰ: qꝛ aliud eſt dicere valde remoti vt ibi:⁊ aliud remoti vt hic: ſicut aliud eſt dicere cautio: qꝛ tũc intelligiꝶ nuda cautio: vt.C. de ver.ſig.ſancimꝰ.⁊ aliđ ſufficiēs cautio.⁊ tũc intelligũtur pignoꝛa vel fideiuſ.ff.man.ſi mã.§.vi.Sꝫ videꝶ ꝙ remoti dicanꝶ extra ꝓuinciã.ſ.de elec.coꝛã.C.de p̄ſcꝑ.x.vel.xx.an.l.vi.vel vltra duas dietas.ſ.de reſcrip.nõ

Ad. nulli.vel vltra vnã.vt.e.li.eo.ti.ſtatutũ. ſatis crederē h̄ arbitrariũ iudici q̄s locꝰ dicaꝶ remotꝰ.(ꝯcoꝛ. Hoſti. de ſen.excõ.relatũ.⁊ arch̄.ī.de teſta.c.ij.ij.rñ.hodie talibus vicarijs daꝶ ſup h̄ exp̄ſſa ptãs ita ꝙ etiã ep̄is p̄ ſentibꝰ tales licētias cõcedunt. Jo.an.) h ¶ Capłm ꝙ tũc in ſpũalibus adminiſtrat: vt.ſ.ti.ꝑ[illegible].c.vi.⁊ penul. i ¶ Is.puta viſitatoꝛ.lxj.di.qm̄.ſ.ti.ꝑxi.c.vi. ſ.de elec.is cui. k ¶ Religioſi.etiã exempti: vt aliq̄ fuerit dubitatio.⁊ p id qđ dicit in nõ exemptis: vel fu

Ad. erit dubitatio: qꝛ nõ erãt ꝑpetui.⁊ hoc eſt verius.(fa. Clemē.de ſup.neg.p̄la.c.j.§.p̄miſſa.p que reprobatur opinio dicētiũ ꝙ in bñficijs eccleſiaſticis nõ ꝑpetuis: ep̄s talis beneficij non dat cõmendaticias. Jo.an.) l ¶ Socij.nõ em̄ ibi debēt eſſe ſoli: quia Ve ſoli ⁊c̄. Eccleſiaſtici.iiij.vij.q.j.illđ.de ſta.mona. monachi. et ꝓbatur eo.ti.quod dei timoꝛē. m ¶ Oꝛiundi. quia tunc poſſent rõne oꝛiginis: vt.ſ.j.rñ.⁊ ſicut poſſũt oꝛdinare: ita dico ꝙ cõmēdaticias ad oꝛdiēs dare vt ibi.

a Ores quoqꝫ prelati religioſi vel alij: niſi eis ꝙ ſuos cleri- b cos aut ſubditos poſſint a q̄ c voluerint ep̄o facere ordinari a ſede apoſtolica ſpãliter d ſit indultũ: vel officiales epiſcopi (cũ ad hoc ſe ip̄ius offi- e ciũ nõ extendat) huiuſmodi nequeũt licētiam impartiri. f g ¶ Epiſcopo autem in remotis agente: ip̄ius in ſpiritualibus vicariꝰ generalis: vel h ſede vacante capitulum ſeu i is ad quem tũc tempoꝛis adminiſtratio ſpiritualium noſcitur pertinere: dare poſſũt k licentiam oꝛdinandi. ¶ Religioſi vero a ſuis ſuperioribus: in nõ exemptis pꝛioꝛatibus deputati pꝛioꝛes ⁊ eoꝛũ l ſocij poſſunt a locoꝛum dioceſanis: q̄ꝫdiu moꝛanꝶ in ip- ſis pꝛioꝛatibus oꝛdinari licite: licet nõ ſint de eoꝛum dio- m ceſibus oꝛiundi. Idem.

Epiſcopus ſeu aliꝰ inferioꝛ pꝛimam tonſurã infanti nõ confert niſi religionē intret nec homini illitterato alterius dioceſis abſqꝫ ſui prelati licētia: ne etiã cõiugato niſi religionē intret aut ad ſacros ꝓmoueanꝶ legitime alias contrafaciēs puniꝶ: vt hic.h.d. Zen. ca. IIII

N Ullus epiſcopus vel n o quiuis aliꝰ infanti (ni p ſi foꝛte religionē intraret) ſeu q illiterato: ſed nec abſqꝫ ſui ſu r perioꝛis licentia: homini dio s ce. aliene: clericalē pꝛeſumat t conferre tonſuram: nec etiaꝫ coniugato: niſi volenti religionē intrare: aut ad ſacros oꝛdines pꝛomoueri: ꝓut eſt v ſacris canonibus diffinitũ. ¶ Qui vero contrafecerit x (vt in quo peccauerit punia y tur) per vnũ annum a colla- z tione clericalis tõſure dũta- a xat nouerit ſe ſuſpēſum.

De etate ⁊ qualitate ⁊ oꝛdine p̄ficiendoꝛũ. Bonifaciꝰ.viij. Epiſcopus diſpenſat cũ maioꝛe. xx. annis in dignitatibus ⁊ perſonatibus non curatis.ſi aliud non obſtet.h. dicit Dominicus. ca. I

N Ullus epiſcopus. ¶ Duo facit. Pꝛimo ꝓhiber. Secundo punit.ibi: Qui vero. Do. Diuiſio n ¶ Alius.puta.abbas vel p̄ſbyter q̄ pſalmiſtatũ cõferre poſſunt.lxix.di.quoniam.⁊.xxiij.di.pſalmiſta.(vi. ꝙ dixi Ad. ſ.c.j. ſuper glo. abbates. Johã. an.) o ¶ Infanti .ſ. minoꝛi. vij.annoꝝ.ſeptēni ergo põt conferre tonſuram. xxviij.di. de his ⁊.lxxvij. diſt. in ſingulis. ⁊ facit ſ. de elec. ex eo quod.de p̄bē. ſup. et qđ. ibi no. Jo.an.

p ¶ Intraret. ergo minoꝛ. vij. an.poteſt religione intrare: qđ verum eſt (ſaltē Ad. per oblationem parentũ vel tutoꝛum. Joh̄.an) ſed preciſe nõ obligatur: vt.ſ. de reg. quia in in ſulis:⁊.c.ad noſtram.⁊ dic vt.ī. de regu.is qui.⁊ c.nõ ſolũ.⁊.c.ſe. b ¶ Superioris.vt.ſ.c. ꝑxi. j.rñſo.Jo.an. r ¶ Homini. laico: qđ apparet: qꝛ cõfert pꝛimã tõſurã. olim volebãt q̄dã dicere ꝙ clericũ alterius ep̄i quis nõ poteſt oꝛdinare: ſed laicũ ſic:⁊ hoc dicebãt p decre. ſ.c.eos q̄.⁊ h̄ falſum erat: vt.lxxj.di pꝛimatus.vbi etiam de laico exp̄ſſum erat (intellige de laico q̄ nõ tran- Ad. ſtulit domiciliũ: vt ibi no. Jo.an.) s ¶ Aliene.i.nõ ſue qꝛ etiã ſi aliene eſſent dũmodo ⁊ ſue nihilominus poterat oꝛdinare. t ¶ Tõſurã.p quã imunitate gaudet:⁊ clericalis oꝛdo cõferꝶ.ſ.de eta.⁊ quali. cũ cõtingat. Jo.an. v ¶ Diffinitũ.qđ dic vt no.ſ. de cõuer. cõiuga.cõiugatꝰ.(⁊ hic terminanꝶ q̄ ibi no. Jo.an.) Ad. x ¶ Peccauerit.de his q̄ ſ[illegible] ma.par.ca. queſiuit. y ¶ Annũ.integrũ ⁊ cõtinuũ.ſ.de elec. ꝓuida. e.li. quid ſi ſit biſextus: dic vt no. Jo.lv. di.c.ij. ⁊. Ber.ſ. de ver.ſig.queſiuit. z ¶ Dũtaxat: Id eſt tãtũmodo ⁊ no.ꝓ eo qđ dixi.ſ.eo.ti.eos qui.quia ſi ibi papa voluiſſet ſolũ illos eſſe pꝛiuatos a collatione oꝛdinis quē inique cõtulerunt: hoc expꝛeſſiſſet ſicut ⁊ hic fecit: ad idem.ſ.eo.litteras.⁊.c.dilectus.⁊.ſ.de decl.ad audiētiam.⁊ intelligo hoc verũ quãdo ſolã clericalē tonſurã cõtulit: alś etiã in vlterioꝛibꝰ quos cõtulit punienꝶ per iura ſupꝛadicta.⁊.j.q.j.ſi qui. a ¶ Suſpēſum.ip̄ſo iure: ſed nunquid tonſuram licebit tunc ab alio epiſcopo ſubditis ſuis recipere: dic ꝙ cum hoc non reperiaꝶ expꝛeſſum non videtur ſic licere.